

Παρουσίαση του βιβλίου «Μια πεντάρα για να σωθεί η Ελλάδα» από τον Κ. Καρκανιά

Αγαπητοί φίλοι,
Μέλη του Σοροπτιμιστικού Ομίλου Αθηνών

Είναι μεγάλη μου τιμή που μιλώ σήμερα στην εκδήλωσή σας παρουσιάζοντας το βιβλίο «Μια πεντάρα για να σωθεί η Ελλάδα» και γι' αυτό ευχαριστώ την Πρόεδρο του Ομίλου σας κα Κική Μαθιουδάκη και την Αντιπρόεδρο κα Μαρία Καρδούλη, που είχαν την καλοσύνη να με καλέσουν.

Πρόκειται για ένα πολύ μικρό σε όγκο βιβλίο με ένα περίεργο και προκλητικό τίτλο από μία γερμανίδα συγγραφέα που συμπαθεί την Ελλάδα και ενδιαφέρεται για την σωτηρία της.

Δεν θα κάνω λογοτεχνική ανάλυση του κειμένου γιατί η αξία του δεν σχετίζεται με τις λογοτεχνικές αρετές της συγγραφέως αλλά με τις απλές έως απλοϊκές σκέψεις της.

Άλλωστε είναι φανερό, ότι το βιβλίο γράφτηκε σε μία νύχτα – η συγγραφέας εκνευρίστηκε και στενοχωρήθηκε τόσο πολύ από τα υποτιμητικά για την Ελλάδα σχόλια του Γερμανικού τύπου ή και συμπατριωτών της, ώστε θέλησε «να τους τα πει».

Να τους πει τι χρωστούν στην Ελλάδα, να τους πει πώς θα το ξεπληρώσουν, να τους πει ότι η διαφθορά υπάρχει και στην Γερμανία, να τους πει ότι αυτοί οι Γερμανοί που μιλούν έτσι δεν είναι απόγονοι των Γερμανών γιγάντων του Πολιτισμού.

Η φίλη μας Ελεωνόρα Ζέελινγκ είναι καθηγήτρια της Ιστορίας των Επιστημών και για αυτό γνωρίζει πολύ καλά, ότι η βάση όλων των επιστημών είναι η Αρχαία Ελληνική Σκέψη και ότι οι βασικές έννοιες για κάθε τι που αφορά την Επιστήμη, την Τεχνολογία, τον Πολιτισμό καθώς και οι λέξεις, που τις εκφράζουν είναι ελληνικές.

Και αυτή, επειδή είναι εκπαιδευτικός και όχι τραπεζίτης, γνωρίζει την αιώνια και υπέρ κάθε δυνατότητα εκτίμησης αξία αυτών των εννοιών.

Ενώ ο τραπεζίτης μετρά χάρτινα και μεταλλικά νομίσματα, των οποίων η αξία είναι σχετική και προσωρινή.

Άλλωστε αυτός δεν γνωρίζει καν, ότι η ονομασία της Τράπεζάς του – bank στις περισσότερες γλώσσες, είναι και αυτή ελληνική προερχόμενη από τον πάγκο των αργυραμοιβών και δανειστών.

Η Ζέελινγκ λοιπόν διαλέγει λιγοστές ελληνικές λέξεις που αντιστοιχούν σε ονόματα, σε επινοήσεις, σε πολιτισμό και μετρά πόσες φορές αυτές οι λέξεις εμφανίζονται στο γερμανικό διαδίκτυο ή χρησιμοποιούνται στα Μέσα Ενημέρωσης:

Λέξεις όπως Πλάτων, Αριστοτέλης, Ηράκλειτος, Πυθαγόρας, Αρχιμήδης, Όμηρος, Ευκλείδης, Θαλής, Ακαδημία, Φιλοσοφία, Ιδέα, Κόσμος, Θεωρία, Θεώρημα, Αναλογία, Μουσείο, Αντιγόνη, Τραγωδία, Μαθηματικά, Γεωμετρία, Αριθμητική, Φυσική κλπ. κλπ.

Και προτείνει οι χρήστες των λέξεων ελληνικής προελεύσεως να δίνουν κάθε φορά που τις χρησιμοποιούν 5 λεπτά του Ευρώ. Έτσι, σε λίγους μήνες θα έχουν συγκεντρωθεί 150 δισεκατομμύρια Ευρώ ώστε να εξοφληθεί το ελληνικό χρέος και μετά η Ελλάδα θα συνεχίσει να ζει εισπράττοντας τα πνευματικά δικαιώματα που της ανήκουν.

Εάν αυτή την σκέψη, την έκανε και την εξέφραζε Έλληνας συγγραφέας ή επιστήμονας ή απλός πολίτης, θα τον ειρωνευόμαστε, θα τον αποκαλούσαμε εθνικιστή κλπ κλπ.

Την σκέψη όμως την κάνει και την γράφει γερμανίδα, που είναι θυμωμένη με τους συμπατριώτες της, που δεν αισθάνονται, δεν καταλαβαίνουν την οφειλή τους προς την Ελλάδα.

Μπορείτε να σκεφτείτε, ότι η ιδέα της Ελεωνόρας Ζέελινγκ είναι απλοϊκή, καφφενοβιακή και να χαμογελάσετε συγκρατημένα.

Και ακόμη να σκεφτείτε ότι μόνο λιγοστοί Γερμανοί σκέφτονται με αυτό τον τρόπο.

Θα ήθελα όμως να σας πω, ότι δεν είναι έτσι. Είναι πολλοί οι Γερμανοί, που έχουν ιδιαίτερη αγάπη για την Ελλάδα, και αυτήν της αρχαιότητας και του πολιτισμού και αυτήν των διακοπών και του τραγουδιού και της μουσικής και του ξεχωριστού τρόπου ζωής.

Έχω γνωρίσει πολλούς τέτοιους αφού η μεγάλη πλειοψηφία των μαθητών που επί πολλές δεκαετίες έρχονται στο Σχολείο Ελληνικής Γλώσσας «Μέγας Αλέξανδρος», το οποίο έχω ιδρύσει και διευθύνω από το 1972, είναι Γερμανοί ή Αυστριακοί ή Γερμανόφωνοι Ελβετοί.

Άλλωστε, όπως γράφω και στον πρόλογο του βιβλίου, Γερμανίδα μαθήτριά μας μου το έφερε και μου εξήγησε ποιό είναι το περιεχόμενό του.

Προχθές, ετοιμάζοντας αυτή την σύντομη παρουσίαση, ξαναδιάβασα το βιβλίο και σταμάτησα στο σημείο, όπου με βαθεία αποστροφή μέμφεται τους γερμανούς δημοσιογράφους, που προτείνουν στην Ελλάδα να πουλήσει τα νησιά της.

Και λέει ότι οι Γερμανοί ποιητές θα πέθαιναν για δεύτερη φορά, εάν τους άκουγαν να μιλάνε έτσι.

Και θυμίζει σε όλους τον μεγάλο Γερμανό ποιητή Χαίλντερλιν, ο οποίος ήταν λάτρης της Ελλάδας και έγραψε στίχους για την ελληνική γη και τα νησιά της, όπως οι ακόλουθοι:

Σε εσάς νησιά ίσως κάποια μέρα
Ο προστάτης θεός μου με φέρει κοντά σας

Και αυτή η αναφορά μου θύμισε το ποίημα του μεγάλου Γερμανού λογοτέχνη και φιλέλληνα Γκύντερ Γκρας, που πέθανε πριν δύο εβδομάδες. Το ποίημα γράφτηκε το 2012 από αγανάκτηση εναντίον της εχθρότητας μερικών γερμανικών Μέσων Ενημέρωσης εναντίον της Ελλάδας.

Στο ποίημα ο συγγραφέας εμπνεόμενος και αυτός από τους στίχους του Χαίλντερλιν γράφει:

Εκείνοι που όρμησαν με την βία των όπλων
Στην χώρα την ευλογημένη με νησιά
Έκρυβαν στον στρατιωτικό τους σάκο τον Χαίλντερλιν

Έχουμε λοιπόν φίλους Γερμανούς, όπως την Ελεωνόρα Ζέελινγκ και τον Γκύντερ Γκρας αλλά και πολλούς άλλους σε όλο τον κόσμο, οι οποίοι αισθάνονται, όπως λέει η Ζέελινγκ, ότι είμαστε αδέρφια μέσα στον πολιτισμό, όπως τα κλαδιά ενός δένδρου.

Και συμπληρώνω και εγώ πλησιάζοντας στο τέλος της παρουσίασής μου «ενός δένδρου, του οποίου οι ρίζες είναι οι λέξεις, οι έννοιες, οι ιδέες, οι οποίες δημιουργήθηκαν σε αυτήν την χώρα την δική μας».

Ιδέες και επιστημονικές ανακαλύψεις και φιλοσοφία και λογοτεχνία, οι οποίες είναι δικές μας εφ' όσον βεβαίως τις γνωρίζουμε και τις εκτιμούμε και τις καλλιεργούμε αναπτύσσοντάς τις ακόμη περισσότερο. Και όχι παραμερίζοντάς τις από την εκπαίδευση των παιδιών μας και από την ζωή την δική μας.

Το βιβλίο της φίλης μας, της Γερμανίδας Ελεωνόρας Ζέελινγκ γράφηκε από την ανάγκη της να μιλήσει στους συμπατριώτες της υπέρ της Ελλάδος. Αξίζει όμως να διαβαστεί και από εμάς τους Έλληνες για να μην ξεχνάμε ποια είναι η κληρονομιά μας και οι υποχρεώσεις μας προς τους πατεράδες μας, τους οποίους πολλοί, μη Έλληνες στην καταγωγή, θυμούνται και αγαπούν πιο πολύ ίσως και από εμάς.